

మాస్టారూ! నన్ను ప్యాసు చెయ్యరూ

—కొల్లూరు రమాదేవి

శ్రీమతి వదిలుకుంటున్నది. శ్రీమతితో పిల్లలతో ఎగ్జిబిషనుకు వెళ్ళి ఆక్కడ మెరిసిపోయే లైట్లలో ఆన్నిష్టాల్ను చూసి మారాంచేస్తున్న పిల్లలకు మిర్చి బజ్జీలు ఐస్ క్రీమ్ కొనిపెట్టి, కాళ్ళు నొప్పిలెడతూంటే అక్కడక్కడ కూర్చుంటూ ఎప్పట్నుంచో కొనుక్కోవాంతున్న ట్రాన్సిస్టర్లూ ప్రెషరు కుక్కరూ కొని అలిసిపోయి టాక్సీలో ఇంటివచ్చి భోజనంచేసి త్రివేణి వాళ్ళ పొడి నములుతూ పేపర్లు దిద్దడానికి కూర్చున్నారు తెక్కెరరు విశ్వనాథం గారు.

పదయింది పడుకోండి. ఎగ్జిబిషనులో తిరిగి తిరిగి అలిసిపోయి వచ్చాం. రేపు దిద్దుకోవచ్చు పేపర్లలో అని శ్యామల బద్ధకంగా పక్కమీద దొర్లాడతూ పిలిచింది

నీకేం చెబుతావుశ్యామూ! ఇంకో వారం రోజుల్లోయిచ్చేయ్యాలి పేపర్లు, నీకు నిడ్రొస్తుంటే పండుకో" అని శ్రీమతివంక చూచేటప్పటికి అప్పటికే ఆవిడ నిద్దరలోకి జారుకుంది

ముందర గదిలోకి వెళ్ళి టేబుల్ లైటుఆన్ చేసి పేపర్లకట్ట ముందేసుకొని కూర్చున్నారు విశ్వనాథం గారు.

'మాస్టారూ' అనే పిలుపువినబడింది ఎక్కడా అని ప్రక్కలకూ చూశారు. ఏమీనపడక పోగా "మాస్టారూ" అని పిలుపు వినపడింది ఎక్కడా అని ప్రక్కలకూ చూశారు ఏమీనపడకపోగా మాస్టారూ అని మళ్ళీవినపడింది. ఎవరన్నా వచ్చారేమోనని తలుపుతీసి చూచి, ఎవరూ కనపడకపోవటంతో మళ్ళీవచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

నేనే మాస్టారూ మీరు దిద్దబోయే పేపరు రాశిన అమ్మాయిని నాకన్నీటి గాధ చెప్పకొని మీ పహాయం కోరదామని వచ్చాను. అని ఒక అవ్యక్త కంఠ ధ్వని వినపడింది.

సరే చెప్పమూ అనిమాస్టారు అడగ్గా ఆ అమ్మాయి అంది,

నాపేరు కమల. మాదిచాలా పెద్ద కుటుంబం. ఇద్దరన్నయ్యలూ, ముగ్గు రక్కయ్యలూ, తరువాత పుట్టిన కడ గొట్టు బిడ్డను. నాన్నగారు సామాన్య గృహస్థుడు. అతికష్టమీద, అన్నయ్యలకి అక్కయ్యలకి, వెళ్ళికుచ్చేసివిశ్రాంతి తీసుకుందాం అనుకున్న తైములో నాన్నగారు ప్రమాదానికి గురై మమ్మల్ని వీడిపోయారు. అప్పటికేనేను, ఎనిమిదో క్లాసు చదువుతున్నాను. దూర

ప్రాంతాబలో క పరాలుచేసుకుంటున్న అక్కయ్యలు, ఉద్యోగాలు చేసుకుంటున్న అన్నయ్యలు, వైకి అప్యాయత ఒకపోసినా, మమ్మల్ని ఆదుకోడానికి ఎవరూరాలేదు నాన్నగారి ఇన్ సూరెన్సు ప్రావిడెంటు ఫండులో యిప్పటిదాకా వెళ్ళదేశాం నామీద అమ్మ చాలా ఆశలుపెంచుకుంది. నేను ప్యాసయ్యాక ఉద్యోగం చెయ్యాలి. అమ్మని ఆదుకోవాలి అని అంటూ చెబుతున్న ఆ అమ్మాయి పాక్రవహాహాని అడ్డుకుంటూ.

సరేనమ్మా! అన్ని ప్రశ్నలు బాగా వ్రాశావా అని అడిగారు.

'ఏదో వ్రాశాకండి' మూడు ప్రశ్నలు బాగా వ్రాశాను. ఒకటి చెడిపోతుంది ఒకటి ఓమాదిరిగా వచ్చింది అందుచే మీరుకాస్త దయచూపించి ప్యాసు చేస్తే చాలు! నాకో జీవనాధారాన్ని చూపించినవారవుతారు. అని అంటుంటే బాగాచదువలేదా? అని అడిగారు

"తై మెక్కడుడి మేస్టారూ", రోగిష్టి అమ్మను చూసుకుంటూ, ఇంటి పనులు చేసుకుంటూ, కాలేజీకి వెళ్ళడానికే గగనం అయ్యేది, అన్ని క్లాసులకు రెగ్యులర్ గా వెళ్ళాను కాబట్టి ఈ మూడైనా వ్రాయగలిగాను అని అంటూన్న, ఒక విశార్ధినిరూపం కనబడింది:

నీకథ నన్ను కదిలించేస్తోందమ్మా నిన్ను ప్యాసుచెయ్యాలి అని ఏమాత్రం వీలున్నా ప్రయత్నిస్తాను అని అనగానే అమాటకే పొంగిపోయిన హృదయంతో ఆ అవ్యక్తకంఠం నిష్క్రమించింది

ఆ పేపరు పక్కన బెట్టి ఇంకో పేపరు తియ్యగానే, సాత్ గుడ్ నైట్ అండి అని ఒక పురుషకంఠం వినిపడింది.

[తరువాయి 17వ పుట]

మాష్టారూ నన్ను ప్యాసు చెయ్యరూ

[9వ పుట నుండి]

నీక ధేమిటోయ్! అని మాష్టారు అడిగారు.

మాకుచాలా అస్తిఉంది. నాకు మెడికల్ నవ్ చదవాలనుంది మెడికల్ కాలేజీలో సీటు రాగానే. రెండుతలుల కట్నం ఇచ్చి తనకూతురునిచ్చి పెండ్లి చెయ్యడానికి మా మేనమామ సిద్ధం గా ఉన్నాడు అన్న ప్రశ్నలూ బాగానే వ్రాశాను. కానీ, క్లాసు మార్కులు రావేమోని భయంగా ఉంది. అనిచేసి మీరు పుణ్యంకట్టుకుంటే, మెడికల్ కాలేజీలో సీటు. రెండుతలు, మా వయ్య కూతురూ చక్కతాయి ఈ మాత్రం పొల్పు చెయ్యండి అని అంటూ...చే...

నీకు రెండుతలు కావాలా లేక మావయ్యకూతురు కావాలా అని అంటూ- మావయ్య కూతురెట్టా ఉంటుందేమిటి అని పన్నించారు మేస్తారు

అంత పెద్దఅందగత్తె కాదనుకోండి అయినా రెండుతలు ఎవరిస్తారు చెప్పండి అయినా! అయినా అందాన్ని కొరుక్కు తింటామా! ధనమూల మిసంజగత్ అన్నారు పెద్దలు. మీరే అస్తి ఉందిగదా ఇంకా మావయ్య ఇచ్చే కట్నం ఎందుకు అంటారేమో, అని అంటూ ఇంకా ఇలా అన్నాను. డబ్బం శేచేదా! మాష్టారూ అస్తుంటే ఎవరు మాత్రం ఒద్దంటారు. మాటవరసకు. మీకే ఓటాటోలో మూడుతలు ఉచ్చాయనుండి మీరు ఒద్దంటారా? అందు చేత. నన్ను క్లాసులో ప్యాసు చేయించే

ఖారంమీదే అని నమస్కరిస్తూ ఆరూపు అప్రకృతముంది.

మరో పేపరు తీసుకోగానే ఎగడువన క్రమంలో గొట్టాంపేటతో, పొట్టి బుడబులో చిలిపిగా నవ్వుతూ' ఓరూపం సాజాగ్కరించించి

మేస్తారు ఇప్పుడు నా పేపరు దిగ్గుతున్నారూ కిడు నేను అన్నీ బ్రవోం డంగా వ్రాసానండీ అని అటూ, చే ఒక్కనిమిషం ఆగి, ఇదేమిటోయ్ అన్నీ కాపీ చేసి-ట్టున్నాయి. అని మేస్తారు అడగ్గా ఆరూపు నవ్వుతూ

చేసాను' మేస్తారు అందుకేం సందేహంలేదు. ఆమూడోవాడి దాంట్లోంచి కాపీకొట్టాను ఆ నాలుగో ప్రశ్నకి జవాబు, మీ పుస్తకంలోంచి మక్కికి వక్కి దించేశాను మహా, మహా, కర్ణాటకులుగా ప్రసిద్ధిచెందిన యిన్నిజిలేటర్లు నన్ను పట్టుకోలేక పోయారు, వాళ్ళ కళ్ళలో దుమ్ముకొట్టి అంతబాగా వ్రాశాను! అని ఆ అబ్బాయి తల యిప్పుంటే కాపీ కొట్టడం తప్పుకాదు టోయ్ అని అమాయకంగా అడిగారు. మేస్తారు.

అదేమిటండీ కాపీ కొట్టడమనేది మాలాంటి విద్యార్థులకు అనాదిగా వస్తున్నకళ అది ఒక్కొక్కడు, కాపీ కొట్టే విధానంచూస్తూంటే, మేష్టలే గుమ్మయి పోతారండి అదిగాకుండా మేష్టర్లు మాత్రం, అక్కడక్కడ కాపీ కొట్టడాన్ని ప్రోత్సహించడం శ్రీలేదా? మహా మహా గా ధిగారు చదువుకునే రోజుల్లోనే, ఓసంఘటన జరిగిందని మన మంతా చదవలేదుటండి ఆయన 'కెటిలో' అనే మాటకు సెల్లింగ్ తప్ప వ్రాస్తే ప్రక్కవాడిదాంట్లో చూసి, సరిగ్గారాయ మని ఆయన (గాంధీగారి) మేస్తారు కాలిలోగీ కారనీ, అయితే ఆ య న

మాత్రం కాపీ కొట్టలేదనిచదివా దండి అందువల్ల కాపీకొట్టాను అని, నా ఆస్తి గ్లన్నీ కొట్టెయ్యండి నా ప్రాపీడ్య తను మెచ్చుకోని, నాకు న్యాయ గా రావలసిన మాగ్గులు చేసి, నన్ను గల్తె కొందండి అని నిగ్గక్షణంగా ఒక మసూరం పారేసి, ఆ అబ్బాయి కూపుమారి పోతుంది.

ఇంకో పేపరు తీస్తూండగానే లావుగా నల్లగా, చింతనిప్పల్లాంటి కళ్ళతో, గుబురు మీసాలతో, ఓరూపం ఆయన ఎదుట నిలిచింది, "నీక ధేమిటోయ్" అన్నారు చూస్తారు

కథాలేదు కమామిషూలేదు మా స్టారు నేను రెండే ప్రశ్నలకు అవా జవాబులు వ్రాశాను ఇంకో ప్రశ్న సగం అన్నరే వ్రాశాను అదిక రెక్కో కాదో నాకు తెలియదు. ఆ పేపరు గూడ చాల కష్టంగా ఉంది అవేవరు సెట్టరు. పిమ్మకమీద బ్రహ్మస్త్రంలాగ తనపాపిత్వమ తా, ఆ పేపరులోనే కురిపించాలా? అనలే పేపరు టఫ్ గా ఉంది. అందులో అవాచర్లు ఒకటే తిరగడం, ఒకచోట కూర్చుని, ఎమెస్టో పుస్తకాలు చదువుకో కూడదూ ఆ రోజునే, యూనివర్సిటీనుండి, ఎవరో (తరువాయి 2వ పుటలో)

జాతి జాగృతికి
జీవన సాఫల్యానికి

ఉజ్జీవన

(మానవాభ్యుదయ పరమైన)
మానవత్రిక
చదవండి, చదివించండి
సంవత్సరంచండా : రు 10 లు
విడిపత్రిక ఒక రూపాయి
వివరములకు :
ఉజ్జీవన, 79 మెహిదీపట్నం
పైదరాజాడు-28

[17వ పుట నుండి]

వచ్చిచేస్తారని ఒక తేలికగాడం, ప్రతివాడి దగ్గరనుంచి, గుప్పెట్లోంచి, చొక్కా జేబుల్లోంచి. వాచీస్టేషన్లులోంచి లాగు జేబుల్లోంచి లాక్కుని మా ఆయుధాలన్నీ సీరియర్లంచేసేసారు ఏపాపాన పోతారోగాని, ముప్పాతిక మందికి ముప్పయిమూడు మార్కులు వస్తాయో రావోకూడ అనుమానమే. నన్ను చూశారు కదరా మార్కులు పేసి! ప్యాసు చెయ్యకపోతారో ఏం చేస్తానో చూడండి అని ఐయంపెడుకూ ఆదృశ్యమైంది.

వేరొక పేపరుతియ్యబోతే, నన్ను గా పొడుగ్గా, చిలిపింపనం చిందులాడే మొహంతో నమస్కారంపెట్టి, నాకథ కూడవినండి మాస్తారూ, అని ఓఆమ్నాయిచెప్పడం మొదలెట్టింది. చిన్నప్పటి నుంచి నాకు చదువు సరిగ్గారాదని. నువ్వు స్కూలుఫైనలు దాటితే, ఒట్టు అనీ మా అత్తకొడుకు ఎగతాళి చేస్తుండేవాడు మాబావ చాల బావుంటారు లెండి మొన్నవచ్చినపుడు, మొత్తానికి స్కూలు ఫైనలు దాటావే ఈ పియం. సి. కానివ్వు నిన్ను వెండిచేసుకుంటాను అని ఊరించాడు. నిజంచెప్పొద్దూ ఆ మాట విన్నప్పట్నుంచి, మా బావని, ఎప్పుడు పెళ్ళిచేసుకుంటానా? అని ఉత్సాహపడుతున్నాను. పెద్దచదువులు చదివి, ఉద్యోగాలుచేసి ఊళ్ళేలాలని నాకేంలేదు స్కూలుఫైనలు గూడ అత్తేసరు మార్కులతోనే ప్యాసుఅయినాను వోయిగా పెళ్ళిచేసుకుని, ఆదర్శ గృహిణిగా, నాజీవితం వెళ్ళదీసుకోవాలని ఉంది. నన్ను ప్యాసుచేసి యీ పుణ్యంగట్టుకోండి మేస్తారూ ఉంటాను నెలవుతని వినయంగా నమస్కారంచేసి వెళ్ళిపోయింది,

ఇంకా దిక్కుతూంటే, ఇంకా ఎటు వంటకథలు వినవలసి వస్తుందోని, ఆలోచిస్తూ, పరధ్యాన్నంగా కుర్చీలో కూర్చున్నారు. మాస్తారు.

ఇంతలో ఆయన శ్రీమతి కళ్ళు నలుముకుంటూ వచ్చి ఆబ్బా ఏమిటండీ, అర్థరాత్రవుడు అంకమృతివాలు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నారూ, అని అంటున్న భార్యవైపు చూసి, ఈ పైన సంభాషలతో గూడిన కథలన్నీ ఆవిడకు చెప్పారు.

అదివని, ఆవిడ పకపకానవ్వి కథలు బాగానే ఉన్నాయి. ప్రతిపేపరు వెనకా ఏదో కథ ఉంటూనే ఉంటుంది. ఈ విధంగా, మీరు ఆలోచిస్తుంటే, అందర్ని ప్యాసుచెయ్యాలన్నీ వస్తుంది. ఈ వెర్రె వెర్రె అలోచనలు కట్టిపెట్టి, నివృక్ష పాతంగా మీ వృత్తి ధర్మాన్ని నిర్వహించండి,

ఇంక, అక్కడనుంచి లేపండి కాఫీ యిస్తాను. అని కర్తవ్య బోధనచేసిన భార్యవంక, తృప్తిగా చూస్తూ తేలికపడిన షనమ్మతో భార్యని "కార్నేషు మంత్రి" అని ఇందుకే అన్నారు కాబోలు అంటూ మొహం కడుక్కొడానిగ్గ బాత్ రూముకు నడిచారు మేస్తారు.

NOTICE
IN THE COURT OF
IIIrd ADDITIONAL
JUDGE CITY CIVIL
COURT,
HYDERABAD.
E. P. No 25 / 1972
in
O. S. No. 85 of 1965

Between:
State Bank of Hyderabad
—Decree Holder
And
M/s Kylasa Veeraiah
Chidambaraiah and
others
—Judgment Debtors

The five-eighth share of plot No. 272 with building No 10—2—223, situate at Marredpalli, Secunderabad will be sold by public auc-

tion on 17—8—1973 The upset price is fixed at Rs. 38,000/- The Nazir Addl, Chief Judge, City Civil Court Hyderabad at Secunderabad may be contacted for further details regarding terms and conditions of Sale.

(By order of the Court)
M L. Ramakrishna Rao,
Advocate for decree holder

NOTICE
IN THE COURT OF THE
ADDL. CHIEF JUDGE
CITY SMALL CAUSES
COURT, HYDERABAD.

S. C. No. 717 of 1971
Between.
M. Shankaraiah
—Plaintiff-
and
A. M. Seshadri
—Defendant,

To
Sri A.M. Seshadri,
s/o Mogulayya,
Kalasi, Track Section
"B",
DE N's Office,
South Central Railway,
Secunderabad,

Please take notice that the abovenamed plaintiff has filed the suit against you for recovery of Rs. 525-18, and the same stands posted to 20—7—1972 for your appearance. In default of your appearance on that day the suit will be heard and decided exparte,

By Order,
Kotamraju Janardana Rao
Advocate,